

Wat een zomer: het weer, EK voetbal, Tour de France, Olympische Spelen en zoveel meer. Wij zien wel een opvallende overeenkomst: het is net niet wat we ervan verwachtten. Over het weer? Daar hebben we geen invloed op, wellicht zouden we er meer bij stil moeten staan hoe we nu eigenlijk met ons milieu omgaan. Tot op heden slaagt de mensheid hier maar slecht in.

Wat betreft voetballen kunnen we kort zijn: daar deed Nederland niet aan mee en de ploeg die won was vooraf niet verwacht, laat staan de "kleine" voetballanden die

verrassend ver kwamen.

In de Tour de France was het tot in de laatste week spannend, maar het kwam er niet van.

Op de Olympische Spelen waren er geen medailles bij hen waar erop gerekend was, nee, er waren verrassingen, prijzen en prestaties van atleten en ploegen waar je het niet van verwachtte. Dat laatste is wat we dit jaar mochten mee maken.

Vorige keer vertelden we dat het zover was dat één van onze bewoners meer zelfstandigheid aan kon en de kans krijgt dat waar te maken. En dat laat Giovanni nu zien, hij vindt het erg leuk en tegelijk spannend om onder begeleiding, zelfstandig te wonen. Jaren terug werd er in die zin niet op hem gerekend, maar hij zette door, hield zijn doel voor ogen en werkte daar zonder klagen en met alle moeite aan. Zo komt hij tot verrassende prestaties. Giovanni is onze olympische verrassing, helemaal goud, hij doet het toch maar, net als Remko.

Nieuwsbrief 48 stelde Erik zich aan jullie voor. Gaandeweg moesten we concluderen dat we de samenwerking moesten beëindigen. Hier ga je geen verbintenis voor aan en we vinden het dan ook sneu voor hem. Erik was al bezig als ZZP-er en pakt dit nu verder op; uiteraard wensen wij hem daarbij alle succes.

Lieke heeft na overweging van harte besloten toe te treden als begeleider en maatschappelijk werker. Deze rol zal ze samen met Ellen gaan vervullen. Ze is al twee jaar bekend met de groep en het werk als flexwerker. We zijn blij dat ze invulling wil geven aan de opengevallen plek en zien de toekomst met vertrouwen tegemoet.

Persoons Gebonden Budget (PGB) of Zorg In Natura (ZIN). Jaarlijks moeten we vooraf bij de gemeente aangeven hoe we ZIN-budgetten denken te gaan besteden.

Zet je te hoog in dan word je misschien geweigerd, zet je lager in, dan bestaat gerede kans dat je aanbestedingen aan hun plafond komen te zitten en we eenvoudigweg geen zorgvragers aan kunnen nemen. Dat moet dan via PGB. Geen probleem natuurlijk maar wel lastig als al je kamers voor ZIN zijn bestemd.

We kunnen dat in de aanbesteding van het volgende jaar wel weer meenemen maar we lopen dan weer achter de feiten aan en dat kost weer extra werk en tijd voor zowel de ambtenaren als wij bij Bernisser Handen.

Waar je mee omgaat, word je mee besmet luidt het spreekwoord. Wij werken met/voor mensen met Autisme Spectrum Stoornissen (ASS), die op hun beurt om duidelijkheid vragen, nou, wij ook. Wat we willen is goede zorg en begeleiding blijven bieden en niet bezig hoeven zijn met allerlei randzaken, het kost allemaal al genoeg.

Regelmatig werd ons gevraagd wanneer de tewaterlating van de boot plaats ging vinden, het duurde en het duurde maar. We hadden er simpelweg de tijd niet voor en de eerlijkheid gebiedt: Ed en André zijn nou niet bepaald zeebonken.

Edward daarentegen zocht aan het einde van zijn studie afleiding en met wat vrienden is hij aan de slag gegaan. Eerst de boel strippen, vervolgens alles wat met houtwerk te maken had vervangen en lakken. Enfin we hopen komend voorjaar een tewaterlating mee te gaan maken.

Hoeveel een mens kan verdragen is voor iedereen verschillend, dat geldt ook voor de jongens, hun familie en onze medewerkers. We weten van enkele families dat er een hoop gaande is, zowel fysiek als mentaal. Onze gedachten en gebeden gaan ook uit naar hen en we hopen met hen dat er weer gezondheid en rust mag komen, want dat is een groot goed.

Eindelijk zijn de scholen weer begonnen. De regelmaat keert daarmee terug, juist voor onze jongens zo belangrijk. Naar ons gevoel worden de vakanties stilletjes verlengd, de laatste week voor het officiële begin is er al geen les meer. Het officiële begin van het schooljaar wordt ook een week doorgeschoven, met als resultaat? Onduidelijk eind en begin van het schooljaar, acht in plaats van zes weken vakantie, niet wat je noemt duidelijkheid. De jongens verlangen weer naar de regelmaat.

Pokémon is een hype, het is momenteel bijna de voertaal binnen Bernisser Handen. We lezen berichten dat zelfs autisten naar buiten worden getrokken, Ja, iedereen naar buiten om Pokémon te vangen, er zijn soms hele samenkomsten. Het lijkt heel sociaal allemaal, zo een groep mensen bij elkaar, maar is dat zo? Iedereen tuurt naar

zijn/haar mobieltje, roept dat er wat gevangen is en gaat verder. Over hoe het met de ander gaat of dan samen iets ondernemen waar geen beeldscherm bij nodig is, blijft vaak achterwege, want je ervaringen moet je delen op Facebook. Velen zijn er maar druk mee. Natuurlijk brengt het ook veel goeds, want deze nieuwsbrief heeft u waarschijnlijk bereikt via internet of u leest het nu op onze site, om maar een voorbeeld te noemen. Zo ligt er voor eenieder nog een mooie taak: zelfbeheersing voor wat betreft internet en dergelijke en de vrijgevallen tijd investeren in je naaste, eens een face-to-face gesprek, fysiek aanwezig zijn bij iemand die je nodig heeft. Maar ja, hier spreekt iemand die opgegroeid is zonder telefoon, T.V., tablet of überhaupt internet. En toen er eindelijk telefoon in huis kwam, zat je nog vast aan een snoer, we wisten ook niet wie er belde, nummerherkenning of iets dergelijks bestond niet. Geen aanklacht, louter constatering.

Adverteren doen we vrijwel niet. Het heeft nagenoeg geen toegevoegde waarde en levert weinig respons. We zijn immers bekend bij de instanties en scholen. Niettemin plaatsen we soms een advertentie, we hebben de nadruk verlegd, het thema is nu *“Wij begrijpen dat jij het soms niet begrijpt en dat de wereld jou vaak niet begrijpt”*. Wellicht dat het nu wel opvalt, we zullen zien.

Ook nu weer hartelijk dank voor jullie betrokkenheid in gebed en gedachten. We ervaren de steun en support als een Zegen.

Hartelijke groeten, Ed en Ria